

Condoomhouder (1992)

Nedda in zilver

Elegante aperitieflepeltjes en vorkjes, een slabestek, een strak ogende waterpijp of een condoomhouder: het werk van zilversmid Nedda El-Asmar oogt verrassend, hedendaags en stijlvol. Vorig jaar werd ze dan ook bekroond tot 'Belgische Designer van het Jaar', een initiatief van de magazines *Weekend Knack* en *Weekend Le Vif/L'Express*, en de Interieur Foundation. Na een eerste overzichtstentoonstelling in het museum van Grand Hornu, opent nu een tweede expo in het Design museum in Gent.

Het oeuvre dat Nedda El-Asmar (39) in twintig jaar opbouwde, is dan ook bepaald indrukwekkend te noemen. Voor het Franse modemerken Hermès tekende ze onder meer een tinnen collectie schalen en kommen. Prins Filip en Prinses Mathilde kregen van de provincie Antwerpen een door haar ontworpen thee- en koffieservies van massief zilver van het Franse Puiforcat cadeau. Ze ontwierp een servies voor First en Business Class voor de Ster en tekende ook een hedendaags bestek voor Villeroy&Boch. Waarom ze uitgerekend voor het vak van zilversmid koos? 'Ik wist heel snel dat ik iets met mijn handen wilde doen. Juwelen ontwerpen leek me interessant. Tijdens mijn opleiding raakte ik gefascineerd door zilver. Ik had onmiddellijk affiniteit met het materiaal. Met hout ben je snel uitverteld, met materialen als koper of zilver is heel veel mogelijk. Er bestaan zoveel technieken: smeden, forceren, solderen, polijsten en patineren.'

De productie van Nedda El-Asmar is opmerkelijk breed: van bestekken over een zadel tot een hondenleiband. Begin jaren 1990 bedacht ze zelfs een zilveren kleinood om condooms in op te bergen. Ze studeerde toen aan het Royal College of Art in Londen en wilde aids uit de verdomhoek halen. 'Aids is een deel van ons leven geworden en dat kun je niets wegsteeken, vond ik. Je hebt zoveel verschillende doosjes: van poeder-

dozen tot sigaretten-, pillen- en snuifdoosjes. Dus waarom geen condoomdoos? De reacties waren wildenthousiast, maar toch is mijn doosje nog altijd niet in productie. Te duur, wordt gezegd. Maar fabrikanten vrezzen blijkbaar ook voor hun reputatie.'

Haar prachtige naam dankt Nedda El-Asmar aan haar Palestijnse vader, zijzelf is geboren in Aalst. Hoewel ze een eigen strakke stijl heeft, waarbij geen plaats is voor tierlantijnen, krijgt ze vaak de opmerking dat haar werk naar haar oosterse origines verwijst. 'Als ik een andere naam had, zou niemand mij daarover aanspreken', zegt ze. 'Ik ben niet op zoek naar oosterse invloeden, maar je neemt die allicht voor een stuk onbewust mee. Ik zie het als een duidelijke verrijking. Voor mijn eindwerk aan de Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen maakte ik een koffie- en theeservies geïnspireerd op de islamitische architectuur. Niet omdat ik dat moest doen, maar gewoon omdat ik dat mooi vond.'

Hoe kijkt ze terug op haar bekroning als 'Designer van het Jaar'? 'Mensen die me voordien niet kenden, stappen nu naar me toe', zegt ze. 'Dat heeft natuurlijk ook te maken met de grote media-aandacht die zo'n prijs met zich meebrengt. Ik krijg nu zelfs Nederlandse journalisten over de vloer. Door die erkenning krijg ik voor het eerst ook opdrachten van Belgische bedrijven. Ik kan er nog niet veel over zeggen, behalve dat het helemaal anders wordt. Het zal geen werk in zilver meer zijn. Niet dat ik dat beu ben, maar een ontwerper moet op tijd zijn horizon durven te verbreden. Ik wil ook andere zaken leren.'

De tentoonstelling 'Nedda El-Asmar. Verleidelijke eenvoud clair-obscur' loopt nog tot 27 april in het Design museum Gent, Jan Breydelstraat 5. Elke dag van 10 tot 18 uur. Gesloten op maandag.
www.designmuseumgent.be
www.nedda.be

Bestek voor Puiforcat (1997)

Waterpijp (2006)

Twee expo's in het De

Zilver &

De ene is bekend om zijn opvallende brilmonturen, de ander maakt gestroomlijnde hedendaagse bestekken. Het ontwerpersduo van Theo en 'Designer van

et Design museum van Gent

& goud

het Jaar' Nedda El-Asmar exposeren tegelijkertijd in het Design museum van Gent. Een dubbelbeeld in goud en zilver.
_ door Dieter van den Storm

Tital

Theo in goud

Een bril van Theo is op zijn minst opvallend, soms zonder meer gewaagd. Om zijn twintigjarige bestaan in de verf te zetten, exposeert de succesrijke brillenmaker tien goudkleurige modellen in het Design museum van Gent. 'Het zijn stuk voor stuk mijlpalen in onze carrière', zegt huisontwerper Patrick Hoet (foto). 'We hebben ze een goudlaagje meegegeven terwille van het feestgevoel. En zo komt hun aparte design nog beter tot uiting.'

Twintig jaar geleden sloegen twee bevriende opticiens, Wim Somers en Patrick Hoet, de handen in elkaar. Ze hadden elk hun eigen winkel, maar vonden in het bestaande brillengamma niet meteen hun gading. Ze besloten zelf een collectie op de markt te brengen onder de naam Theo, een anagram van Hoet. Ondertussen telt Theo wereldwijd zo'n 1.500 verkooppunten, verspreid over meer dan 50 landen. 'In het begin was het zeker niet onze bedoeling om meteen met een eigen lijn op de markt te komen',

vertelt Hoet. 'We maakten brillen die we in eerste instantie exclusief in onze eigen winkels konden verkopen. Als we dan op beurzen rondliepen met zo'n eigen ding op onze neus, kregen we al heel snel de vraag of we die niet konden leveren. Zo is Theo stilaan gegroeid, met vallen en opstaan.'

Met vallen en opstaan? 'In het begin stond onze technische kennis nog niet ver. Ik heb heel wat brillen uit elkaar gehaald, om ze daarna opnieuw ineen te steken. We gebruikten ook vaak nieuwe technieken die nog niet in de brillenwereld waren ingeburgerd. Zo hebben we ooit eens met magnesium geëxperimenteerd. Dat heeft ons veel geld en veel ellende gekost. Snijden met lasers was een experiment dat beter slaagde. Zo konden we dezelfde vormen in metaal maken als bijvoorbeeld bij plastic brillen. We zochten ook naar alternatieve concepten. Wat is de belangrijkste functie van een bril? Op een stabiele manier de glazen voor de ogen te houden. Vroeger had je neusknijpers, daarna kwam de bril met de beentjes die om de oren moesten. Ik vroeg me af of het nog anders kon. Zo wou ik bijvoorbeeld uittesten of een bril ook met een metalen band over het hoofd kon gedragen worden. Zo ontstond het model *Brainwear*. Ik dacht dat ik een nieuw model had uitgevonden, maar blijkbaar bestond in de pruikentijd een gelijkaardig model. Onze bril had heel veel succes bij dokters en tandartsen die er vooral de praktische kant van waardeerden, ook al was dat niet de initiële bedoeling.'

Wat vindt Hoet belangrijk bij een bril? 'De uitdrukking van een gezicht wordt vooral bepaald door de wenkbrauwen, meer nog dan door de ogen. Vandaar dat we met onze brillen vaak focussen op de wenkbrauwen. We verzwaren bijvoorbeeld de bril aan de bovenkant. Dat kan voor heel wat extra expressie zorgen. En verder moet een bril uit heel eenvoudige lijnen bestaan.'

Wat maakt een Theo-bril zo typisch? 'Dat kan ik niet meteen omschrijven. Veel mensen vinden het zeer opvallende brillen, maar dat zie ik anders. Een bril is een verlengstuk

van de persoonlijkheid. Het is wel zo dat we in het begin vooral aan sterke ego's verkochten. De eerste balkenbrillen die we verkochten waren echte blikvangers. Als je daarmee op straat liep, durfden mensen wel eens om te kijken. Onze eerste klanten waren mensen die geen problemen hadden met op te vallen. Zoals de schrijver Tom Lanoye. Sommige mensen kopen graag schoenen. Ik denk dat Tom Lanoye zot is van brillen. Hij maakte van de titel *Slagerszoon met een brilletje* zijn handelsmerk. En voor ons was het een schitterende reclame.'

De tentoonstelling '20 jaar Theo-design' loopt nog tot 27 april in het Design Museum Gent, Jan Breydelstraat 5, elke dag van 10 tot 18 uur. Gesloten op maandag. www.designmuseumgent.be
www.theo.be

Bruges Laces

Eye-Witness FL

Tagliatelli